

Brak dostępu do opieki medycznej w areszcie śledczym – HFPC interweniuje

Helsińska Fundacja Praw Człowieka skierowała do Dyrektora Okręgowego Służby Więziennej w Warszawie pismo ws. tymczasowo aresztowanego mężczyzny. Cierpi on na szereg chronicznych chorób i wymaga stosowania się do specjalistycznych zaleceń lekarskich w związku z operacją, której został poddany. Jak wynika z informacji przekazanych HFPC, areszt śledczy nie zapewnił osadzonemu niezbędnej opieki medycznej. Mężczyzna był zmuszony do samodzielnego zdjęcia gipsu, który nosił po złamaniu nogi. Służba więzienna nie zapewniła ponadto osadzonemu możliwości zastosowania się do pooperacyjnych zaleceń, mimo że w dokumentacji podkreślano, jak istotne dla rekonwalescencji pacjenta są te wskazania.

Do HFPC zgłosił się obrońca tymczasowo aresztowanego mężczyzny informując, że areszt śledczy nie zapewnia jego klientowi niezbędnej opieki medycznej. Osadzony w marcu 2019 roku uległ wypadkowi, wskutek którego doznał poważnego złamania. Wymagana była hospitalizacja oraz leczenie operacyjne. Ponadto, po zabiegu unieruchomiono nogę poprzez założenie gipsu. W kwietniu 2019 roku, niedługo po operacji, mężczyzna został zatrzymany. Funkcjonariusze, mimo posiadanej wiedzy na temat stanu zdrowia osadzonego, nie zadbali o zapewnienie warunków zgodnych z zaleceniami medycznymi. Nie dołożono odpowiednich starań, aby we właściwym terminie zdjęto mężczyźnie gips – ostatecznie zrobił to samodzielnie w celi. Nie stosowano również koniecznych okładów z lodu ani nie podawano osadzonemu niezbędnych leków.

Naruszenie art. 3 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka?

W piśmie skierowanym do Dyrektora Okręgowego Służby Więziennej HFPC przedstawia standardy związane z zakazem tortur wynikającym z art. 3 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka. Fundacja podkreśla, że do naruszenia tego przepisu może dojść również w rezultacie niezapewnienia osadzonemu odpowiedniej opieki medycznej. Na państwie spoczywa obowiązek ochrony zdrowia i dbania o dobro osadzonych.

„Mimo że Konwencja nie gwarantuje powszechnego prawa do ochrony zdrowia wobec pozbawionych wolności, to w sytuacji szczególnego ich podporządkowania państwu, rodzi ona specyficzną odpowiedzialność władz publicznych także za stan zdrowia osadzonych” – mówi Piotr Kubaszewski, koordynator Programu Interwencji Prawnej HFPC.

Orzecznictwo Europejskiego Trybunału Praw Człowieka wielokrotnie wskazywało na szczególne obowiązki związane z zapewnieniem odpowiedniej opieki medycznej osadzonym.

„Choroba nie wyklucza, co do zasady, dopuszczalności tymczasowego aresztowania. Z Konwencji nie wynika również obowiązek zwolnienia więźnia ze względu na stan zdrowia ani przeniesienia chorego do szpitala cywilnego” – wskazuje dr Piotr Kładoczny z HFPC. „Jeżeli jednak władze zdecydują się na pozbawienie wolności osoby chorej, muszą sprostać obowiązkowi zapewnienia dostatecznego poziomu leczenia w warunkach, które są zgodne z poszanowaniem godności ludzkiej” – dodaje.